

- h. Udgifter til Kontrollfartøjerne og deres almindelige Vedligeholdelse samt andre Udgifter ved Kontrollen anslaaes til 32,100 Kr. „ Ø.
heraf ekstraordinært 2,100 Kr.
- i. Lønning til Fiskerifogder anslaaes til 3,200 — „ —

OLE HANSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

L. P. Larsen.

Forslaget tiltrædes.

66) II. B. 3. *Nyt Litra. Udgifter i Anledning af Lov af 4. Maj 1907 om Ferskvandsfiskeri.* Skrivelse fra Landbrugsministeren:

Landbrugsministeriet. København, den 9. November 1907.

I en til Landbrugsministeriet indsendt Skrivelse har den tilsynsførende med Overholdelsen af Bestemmelserne i Loven af 4. Maj d. A. om Ferskvandsfiskeri henledet Opmærksomheden paa følgende:

I nævnte Lov findes der ikke blot Bestemmelser, der kunne faa Indflydelse paa Udviklingen af Ferskvandsfiskeriet i snævrere Forstand — nemlig det Fiskeri, der udelukkende er knyttet til de ferske Vande —, men tillige Bestemmelser af allerstørste Betydning for Udviklingen af hele Lakse- og Ørredfiskeriet, der i lige saa høj Grad er af Interesse for Fiskerbefolkningen ved Havet og Fjordene som for Fiskere ved de ferske Vande. Medens Udviklingen af Ferskvandsfiskeriet i snævrere Forstand er en Sag, der kun vedkommer Lodsejerne ved de ferske Vande, og som derfor i det væsentlige kan overlades til disse, saa at de interesserede selv maa træffe de Foranstaltninger og føre den Kontrol, som er nødvendig for Udviklingen, saa stiller Sagen sig ganske anderledes, naar der bliver Spørgsmaal om Udviklingen af Lakse- og Ørredfiskeriet og navnlig af Ørredfiskeriet. Paa Grund af dette Fiskeris store Betydning for Saltvandsfiskerne er der i Loven indført adskillige Bestemmelser, der i ret væsentlig Grad indskrænke Udnyttelse af Ørredfiskeriet i de ferske Vande, men disse Bestemmelser kunne ikke forventes at ville blive betragtede med Velvillie af de fiskeberettigede ved Vandløbene, og Erfaringen viser ogsaa, at der ofte gøres Forsøg paa at omgaa og tilsidesætte saadanne indskrænkende Bestemmelser, der skulde virke til det almene Bedste. Under disse Omstændigheder, og da det maa erkendes at ligge i Sagens Natur, at Tilsynet fra Politiets Side ikke kan være saa effektivt, som i og for sig ønskeligt kunde være, kan der derfor efter den tilsynsførendes Formening være særlig Grund til fra Statens Side at drage Omsorg for, at Bestemmelserne vedrørende Ørredfiskeriet saa vidt muligt blive overholdte, i hvilken Henseende særlig sigtes til Fredningsbestemmelserne og Forbudet mod Salg af Undermaalsfisk. For Øernes og en Del af Østjyllands Vedkommende formenes det ikke i ethvert Tilfælde for Tiden at være nødvendigt at træffe særlige Foranstaltninger til Etablering af Tilsyn, idet nogenlunde betryggende Forhold antages at kunne opnaas ved Samarbejde med Fiskerikontrollen. Anderledes stiller Sagen sig derimod for Vest- og Midtjyllands Vedkommende. Vandløbene i disse Egne, der ere beliggende saaledes, at Fiskerikontrollen ikke vil kunne yde nogen væsentlig Hjælp ved Tilsynet, ere af stor Betydning for Udviklingen af Ørredfiskeriet. Hvis der ikke i disse Egne etableres et særligt Tilsyn, kan det befrygtes, at de ved Loven tilstræbte Fordele ville blive ganske illusoriske. De Omraader, hvor et særligt Tilsyn vil være ønskeligt, ere følgende:

i Ribe Amt: Ribesaa, Kongesaa, Sneumaa og Vardeaa,

i Ringkøbing Amt: Skernaa og Storeaa og

i Viborg Amt: Skive-Karup Aa og flere mindre Vandløb til Limfjorden.

For hvert af disse Omraader foreslaar den tilsynsførende, at der i Tidsrummet fra 15. November til 15. Februar antages en midlertidig Medhjælper ved Tilsynet, og at den ene af Medhjælperne yderligere antages i 3 Maaneder, idet